

Αριθμός απόφασης 143/2017

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΤΙΤΛΩΝ

Συγκροτήθηκε από τον Ειρηνοδίκη Λαμίας Ευάγγελο - Ευστάθιο Λερίου, ο οποίος ορίστηκε με τη με αριθμό .../2017 πράξη της Διευθύνουσας το Πρωτοδικείο Λαμίας με την παρουσία και της Γραμματέως Κωνσταντίας Χαραλαμπογιάννη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του τη ... Μαΐου 2017 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΩΝ: 1) ..., κατοίκου ... Φθιώτιδας και 2) ..., κατοίκου ... Φθιώτιδας, οι οποίοι δεν παραστάθηκαν στο Δικαστήριο.

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Του υπό ειδική εκκαθάριση αστικού πιστωτικού συνεταιρισμού με την επωνυμία «...», που εδρεύει στη Δημοτική Κοινότητα Λαμιέων της ομώνυμης Δημοτικής Ενότητας του ομώνυμου Δήμου της Περιφερειακής Ενότητας Φθιώτιδας της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, οδός ... και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου Κωνσταντίνου Μπαρούτα (Δ.Σ. Λαμίας - υπ' αριθμ. .../2017 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του Δικηγορικού Συλλόγου Λαμίας), ο οποίος κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Οι ανακόπτοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 9/12/2015 ανακοπή τους, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης .../11-12-2015, προσδιορίστηκε αρχικώς για τη δικάσιμο της 11ης/5/2016, κατά την οποία η συζήτησή της αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 25ης/1/2017, κατά την οποία η συζήτησή της αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας (10/5/2017).

Εκφωνήθηκε η υπόθεση κατά τη σειρά εγγραφής της στο έκθεμα και οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως αναφέρεται παραπάνω. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο πληρεξούσιος δικηγόρος του καθ' ου η ανακοπή ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 272 ΚΠολΔ, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 30 ν. 3994/2011, ΦΕΚ Α 165/25-7-2011), αν η συζήτηση γίνεται με επιμέλεια του ενάγοντος και αυτός δεν εμφανιστεί κατά τη συζήτηση ή εμφανιστεί, αλλά δεν λάβει μέρος σε αυτήν κανονικά, το Δικαστήριο συζητεί την υπόθεση χωρίς αυτόν και απορρίπτει την αγωγή. Εξάλλου, τα άρθρα 1 - 5 9 1 ΚΠολΔ εφαρμόζονται στις ειδικές διαδικασίες, όταν δεν αντιβαίνουν προς τις ειδικές διατάξεις των διαδικασιών αυτών, εντάσσονται στο σύστημα της εκάστοτε ειδικής διαδικασίας, δε διασπούν την τελολογική του ενότητα και καθίστανται μέσα για την πραγμάτωση των βασικών του σκοπών. Η τακτική) διαδικασία είναι κατά κανόνα δυσκίνητη και μακρά, ενώ αντιθέτως για ορισμένες κατηγορίες υποθέσεων η ανάγκη επιτάχυνσης της δικαστικής προστασίας υπαγορεύεται από την ίδια τη φύση του αντικειμένου τους (πχ πιστωτικοί τίτλοι). Για την εκδίκαση των υποθέσεων αυτών προβλέφθηκαν απλούστερες και ταχύτερες ειδικές διαδικασίες (Νίκας, Πολιτική Δικονομία, σ. 791). Περαιτέρω, η ερμηνεία των νόμων είναι απαραίτητη ορισμένες φορές και είναι τόσο γραμματική όσο και τελολογική, με γνώμονα δηλαδή το γράμμα του νόμου αλλά και το σκοπό του νομοθέτη (ratio legis). Έτσι για κατανοήσουμε πλήρως μία διάταξη πρέπει να προσεγγίσουμε και να προσδιορίσουμε το σκοπό της. Ως σκοπός νοείται ο δικαιολογητικός λόγος της ρύθμισης. Επίσης, για την ερμηνεία των νόμων, εκτός από τη γραμματική ανάλυση του κειμένου και την εξακρίβωση του σκοπού του νόμου είναι απαραίτητη και η ιστορική ερμηνεία, δηλαδή η εξακρίβωση του νοήματος που απέδωσε στο κείμενο ο νομοθέτης. Νομοθέτης δεν είναι το συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο που συνέταξε ή εισηγήθηκε το νόμο, αλλά η ενιαία βούληση του οργάνου από το οποίο πήγασε ο νόμος σε μια δεδομένη στιγμή. Οι προπαρασκευαστικές εργασίες αποτελούν συχνά πολύτιμο βοήθημα στην ερμηνεία του νόμου. Προπαρασκευαστικές εργασίες είναι οι αιτιολογικές εκθέσεις, οι εισηγήσεις στις επιτροπές συντάξεων των νόμων, τα πρακτικά συζήτησης των επιτροπών και της Βουλής, τα σχέδια νόμων, οι τροπολογίες και κάθε άλλη ιστορική πηγή. Από τη μελέτη των στοιχείων αυτών βγαίνουν χρήσιμα συμπεράσματα για τις ανάγκες που προκάλεσαν τη θέσπιση του νόμου και για τις σκέψεις που οδήγησαν στη διατύπωση του κειμένου, που βοηθούν κυρίως στην κατανόηση από τον ερμηνευτή του σκοπού του νόμου και του νοήματος που πρέπει να δοθεί στο νόμο υπό τις σημερινές συνθήκες, που ίσως επιβάλλουν αλλαγή του αρχικού νοήματος. Στην περίπτωση του άρθρου 272 ΚΠολΔ, στην αιτιολογική έκθεση του ν. 3994/2011 για τον «Εξορθολογισμό και βελτίωση στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις» αναφέρονται τα ακόλουθα: «Α. Γενικά. Επί της αρχής. Με την υπ' αριθμόν 31919/09.04.2010 Υπουργική Απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συστήθηκε ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή για τη διατύπωση προτάσεων με σκοπό την επιτάχυνση και τον εξορθολογισμό της πολιτικής δίκης. Η επιτροπή αυτή, αφού μελέτησε τις υποβληθείσες προτάσεις φορέων της πράξεως και τα κατά καιρούς εκπονηθέντα σχέδια τροποποιήσεων του

ΚΠολΔ, ιδίως δε εκείνο της Επιτροπής, που συστήθηκε με την υπ' αριθμόν 66492/13.06.2008 Υπουργική Απόφαση, ορισμένες από τις προτάσεις του οποίου υιοθετήθηκαν, προέβη στη διατύπωση σχεδίου νόμου με το οποίο τροποποιούνται όσες ρυθμίσεις του ΚΠολΔ αποδείχθηκαν μέχρι σήμερα προβληματικές. Οι τροποποιήσεις αυτές, αποβλέπουν στην απλοποίηση της διαδικασίας και στην επιτάχυνσή της, με απόλυτο σεβασμό πάντως της συνοχής και της αρχιτεκτονικής του ΚΠολΔ... Προκρίθηκαν έτσι τροποποιήσεις σε ζητήματα όπου υπάρχει αδήριτη ανάγκη νομοθετικής επεμβάσεως. Μόνον οι πρακτικά εφαρμόσιμες τροποποιήσεις, οι οποίες εκσυγχρονίζουν ή επιταχύνουν και εν γένει βελτιώνουν εμφανώς την παροχή έννομης προστασίας ή αίρουν μακροχρόνιες διαφωνίες που διχάζουν ή ταλαιπωρούν αδικαιολόγητα την πράξη, αποτελούν αντικείμενο της μεταρρύθμισης... Με τα άρθρα 29-33 του σχεδίου τροποποιούνται διατάξεις που αφορούν στην ερήμην δίκη. Η κατάργηση των δυσμενών συνεπειών της ερημοδικίας και η εισαγωγή του συστήματος της μονομερούς συζήτησεως από το ν. 2915/2001, για να διευκολυνθεί η ουσιαστική απονομή της δικαιοσύνης και για να αποφεύγονται καθυστερήσεις (υπενθυμίζεται ότι το σύστημα των επαχθών συνεπειών από την ερημοδικία υιοθετήθηκε επίσης για την απλούστευση και επιτάχυνση της ερήμην δίκης) κατά κοινή ομολογία δικαστών και δικαζομένων δεν απέδωσε. Δεν έλυσε κανένα απολύτως πρόβλημα και στην πράξη όχι μόνον δεν επιτάχυνε την πρόοδο της δίκης αλλά την επιβράδυνε κιόλας. Αποτελεί υποκρισία το λεγόμενο ότι το σύστημα της μονομερούς συζήτησεως προωθεί το αίτημα της ουσιαστικής ανασυνθέσεως της αλήθειας. Όπως ορθά υπογραμμίζεται (Μαθίας, στον τόμο: Ο ΚΠολΔ μετά το ν. 2915/2001, σ. 242, Νίκας, Πολιτική Δικονομία ΙΙ, 2005, 70 αριθ. 5) συζήτηση με απόντα διάδικο παύει να αποτελεί συζήτηση, είναι συζήτηση «εικονική», «κούφια», για να τηρηθούν απλώς τα προσχήματα. Ελάχιστα συμβάλει στην ανεύρεση της αλήθειας, ενώ προκαλεί και ανυπέρβλητες ερμηνευτικές δυσχέρειες, όταν ο απών διάδικος έχει ήδη καταθέσει προτάσεις... Σημαίνει ακόμη η μονομερής συζήτηση, πέρα από την επιβράδυνση της διαδικασίας, και πρόσθετη επιβάρυνση των Δικαστηρίων. Η συζήτηση διαρκεί περισσότερο, συχνά άνευ αποχρώντος λόγου, η μελέτη της υποθέσεως και η διατύπωση της σχετικής αποφάσεως χρειάζονται αναμφίβολα περισσότερο χρόνο. Στο σύστημα αυτό καταλογίζεται επιπλέον και το μειονέκτημα ότι περιπλέκει και δυσχεραίνει την εξέλιξη της ερήμην δίκης, συχνά δε παρασύρει στη διεξαγωγή αποδείξεων που εκ των υστέρων αποδεικνύονται περιττές (βλ. Ποδηματά, στον τόμο: Ο ΚΠολΔ μετά το ν. 2915/2001, σ. 111 επόμενα, 120-121). Ένα απλό παράδειγμα από το δίκαιο της ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής, αποδεικνύει του λόγου το αληθές: συχνά η ανακοπή αυτή περιέχει πολλούς λόγους, που αφορούν σε δυσδιάγνωστες ενστάσεις καταχρήσεως δικαιώματος, πλαστογραφίας κ.λπ., ο δε ανακόπτων δεν κάνει καν τον κόπο να προσέλθει στο Δικαστήριο για να τις τεκμηριώσει. Γιατί θα πρέπει, τότε, να καταπιαστεί ο δικαστής με όλα αυτά τα θέματα, να εξετάσει μάρτυρες, να χάσει πολύτιμο χρόνο στο βωμό του αφηρημένου ιδανικού της ανευρέσεως της ουσιαστικής αλήθειας, η οποία ποδηγετείται άλλωστε από τους διαδίκους που έχουν την πρωτοβουλία προσαγωγής ή μη του αποδεικτικού υλικού, της επικλήσεως ή όχι των αποδεικτικών μέσων κ.λπ...». Ο δικαιολογητικός λόγος, επομένως, της επαναφοράς των συνεπειών της ερημοδικίας με τη διάταξη του άρθρου 272 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το ν. 3994/2011,

ήταν η επιτάχυνση και απλούστευση της διαδικασίας, καθώς το σύστημα της μονομερούς συζήτησης από το ν. 2915/2001, όχι μόνο δεν επιτάχυνε την πρόοδο της δίκης, αλλά την επιβράδυνε κιόλας. Ως παράδειγμα, επιβράδυνσης της διαδικασίας, αλλά και πρόσθετης επιβάρυνσης των Δικαστηρίων η ως άνω αιτιολογική έκθεση δεν επικαλείται μια αναγνωριστική ή διεκδικητική αγωγή, αλλά μία ανακοπή με πολλούς λόγους που αφορούν σε ενστάσεις κατάχρησης και πλαστογραφίας και επομένως εκδικάζεται, στις περισσότερες περιπτώσεις, κατά τη διαδικασία των πιστωτικών τίτλων. Προκρίθηκε κατά συνέπεια η επάνοδος στο καθεστώς των δυσμενών συνεπειών της ερημοδικίας, το οποίο ίσχυε 170 περίπου χρόνια και το οποίο ανταποκρίνεται πληρέστερα προς τις θεμελιώδεις δικονομικές αρχές της διάθεσης και της συζήτησης, προωθεί δε και τη βασική αρχή της οικονομίας της δίκης. Επιπλέον, οι ως άνω διατάξεις των άρθρων 271 και 272 του ΚΠολΔ, έχουν κατά το άρθρο 591 παρ. 1 ΚΠολΔ, εφαρμογή και στην ειδική διαδικασία των διαφορών από πιστωτικούς τίτλους, αφού δεν έρχονται σε αντίθεση με καμία ειδική διάταξη των άρθρων 637 έως 646 ΚΠολΔ. Η λύση αυτή συμπορευόμενη και με την ταχύτητα εκδίκασης των σχετικών διαφορών στην οποία απέβλεψε ο νομοθέτης με την άνω διαδικασία, προκύπτει εξ αντιδιαστολής και από το άρθρο 642 ΚΠολΔ, με το οποίο ορίζεται ότι στην άνω διαδικασία δεν εφαρμόζεται μεταξύ άλλων, η επί των μικροδιαφορών ισχύουσα και ακριβώς την εφαρμογή των άρθρων 271 και 272 αποκλείουσα διάταξη του άρθρου 469 παρ. 1 ΚΠολΔ (βλ. Ν. Βερβεσό στη Δίκη 6.514 και στη Δίκη 5.551), παραπέρα δε και από το γεγονός ότι ο νομοθέτης σ' άλλες ειδικές διαδικασίες που δε θέλησε την καθιέρωση του συστήματος των ειδικών συνεπειών της ερημοδικίας, όπως π.χ. στη διαδικασία των εργατικών διαφορών, θέσπισε την ειδική ρύθμιση του άρθρου 672 ΚΠολΔ, με την οποία όρισε ότι αν κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο δεν εμφανισθεί κάποιος από τους διαδίκους η διαδικασία γίνεται σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι. Αντίθετο επιχείρημα προς τα ανωτέρω δεν προκύπτει από το άρθρο 644 ΚΠολΔ, με το οποίο αποκλείεται στη διαδικασία των διαφορών από πιστωτικούς τίτλους η ανακοπή ερημοδικίας, αφού ο αποκλεισμός της ανακοπής ερημοδικίας στην εν λόγω διαδικασία, γενόμενος απ' την ανάγκη της γρήγορης επιλύσεως των σχετικών διαφορών (πρβλ. Πρακτ.Συντ.Επιτρ.ΚΠολΔ Τομ. Ε', σελ. 131, 433 επόμε. και Πρακτ. Αναθ. Επιτρ. ΚΠολΔ, 598), δε σημαίνει αναγκαίως και αποκλεισμό της εφαρμογής των άρθρων 271 και 272 ΚΠολΔ. Ούτε αυτό μπορεί να συναχθεί από τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 12 του ν. 2479/1997, που αντικατάστησε το άρθρο 643 παρ. 2 του ΚΠολΔ, καθώς η συγκεκριμένη διάταξη δεν αναφέρεται ειδικά και ρητά στις συνέπειες της ερημοδικίας, όπως η ανωτέρω διάταξη του άρθρου 672 ΚΠολΔ, αλλά αποβλέπει στην αναλογική εφαρμογή των άρθρων 649 και 650 του ΚΠολΔ σχετικά με τη δια της συζητήσεως σε μια δικάσιμο όλων εκείνων των ισχυρισμών, που αφορούν στους πιστωτικούς τίτλους. Ειδικότερα, ο ν. 2479/1997 στο κεφάλαιο που αναφέρεται ως «Επιτάχυνση Πολιτικής Δίκης» και στο άρθρο 643 ΚΠολΔ, που τιτλοφορείται ως «Απόφαση παραχρήμα», αντικαθιστά το άρθρο 643 παρ. 2 για λόγους απλούστευσης και επιτάχυνσης της διαδικασίας. Για αυτό και αντικαθιστά το άρθρο 643 παρ. 2, χωρίς να το καταργεί. Δηλαδή, η παράγραφος 2 του άρθρου 643 ΚΠολΔ που αφορούσε στη δυνατότητα του δικαστή να παραπέμψει σε ιδιαίτερη

συζήτηση εκείνους τους ισχυρισμούς που προβλήθηκαν κατά την διαδικασία των πιστωτικών τίτλων, αλλά δεν αποδεικνύονται παραχρήμα, αντικαθίσταται με την ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 649 (όπως ίσχυε τότε) και 650 ΚΠολΔ. Η ρύθμιση αυτή έρχεται σαν συνέπεια της κατάργησης της δυνατότητας παραπομπής των μη αποδεικνυομένων παραχρήμα ισχυρισμών σε ιδιαίτερη συζήτηση. Η προηγούμενη ρύθμιση ήταν ομολογουμένως χρονοβόρα, αφού επέτρεπε στο διάδικο, που ήθελε να τηρήσει παρελκυστική τακτική, να προβάλλει ισχυρισμούς, που δεν αφορούσαν αυτόν τούτο τον τίτλο, αλλά την υποκείμενη αιτία με σκοπό να παραπεμφθούν οι ισχυρισμοί του αυτοί σε ιδιαίτερη συζήτηση. Η νέα αυτή ρύθμιση του νομοθέτη αποσκοπούσε στην τήρηση της αρχής της οικονομίας της δίκης, δια της συζητήσεως σε μια δικάσιμο όλων των ισχυρισμών (βλ. περιοδικό ΔΙΚΗ Σεπτέμβριος 1997, παρατηρήσεις γύρω από τις νέες δικονομικές ρυθμίσεις του Ν. 2479/1997). Άλλωστε, στην εισηγητική έκθεση του ν. 2479/1997 στο άρθρο 5 παρ. 11 αναφέρονται τα εξής: «Με την παρ. 11 προτείνεται τροποποίηση των διατάξεων περί πιστωτικών τίτλων προς το σκοπό όπως απλουστευθεί και επιταχυνθεί η διαδικασία η οποία επιβάλλεται να είναι ταχεία, επειδή αφορά ανακοπές κατά διαταγής πληρωμής που έχουν ως βάση πιστωτικούς τίτλους. Έτσι καταργείται η παραπομπή των ισχυρισμών σε μία ιδιαίτερη συζήτηση με ανάλογη εφαρμογή της διαδικασίας των μισθωτικών διαφορών» (βλ. Κώδικα Νομικού Βήματος, έτος 1997, 45-Α, σ. 137). Επομένως, στη διάταξη του άρθρου 649 παρ. 1 ΚΠολΔ αποσκοπούσε ο νομοθέτης και όχι στην παράγραφο δύο του ίδιου άρθρου. Αυτό συνάγεται και από το γεγονός ότι η ως άνω διάταξη του άρθρου 6 παρ. 12 του ν. 2479/1997 εντάσσεται στο άρθρο 643 ΚΠολΔ, που τιτλοφορείται ως «ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΑΡΑΧΡΗΜΑ», ακριβώς διότι αποβλέπει ο νομοθέτης στην ανωτέρω διάταξη του άρθρου 649, ότι δηλαδή απόφαση για διεξαγωγή απόδειξης δε θα εκδίδεται προκειμένου να εκδίδεται και στους πιστωτικούς τίτλους απόφαση παραχρήμα. Αν η βούληση του νομοθέτη ήταν να καταργήσει με την ανωτέρω διάταξη το τεκμήριο ομολογίας στους πιστωτικούς τίτλους, εκτός του ότι θα επέλεγε ρητή και ειδική ρύθμιση, όπως στις άλλες ειδικές διαδικασίες, θα είχε εντάξει τη σχετική ρύθμιση στο άρθρο 637 ή στο άρθρο 642 ΚΠολΔ, όπου αναφέρονται στη διαδικασία και στις εφαρμοστέες διατάξεις και όχι στο άρθρο 643 ΚΠολΔ, που αναφέρεται στην έκδοση απόφασης παραχρήμα. Εν κατακλείδι, οι ως άνω διατάξεις των άρθρων 271 και 272 του ΚΠολΔ, έχουν, κατά το άρθρο 591 παρ. 1 ΚΠολΔ, εφαρμογή και στην ειδική διαδικασία των διαφορών από πιστωτικούς τίτλους, καθώς εντάσσονται στο σύστημα των διαφορών αυτών, δε διασπούν την τελολογική του ενότητα, αλλά, αντιθέτως, καθίστανται μέσα για την πραγμάτωση των βασικών του στόχων, ήτοι την οικονομία της δίκης και την άμεση ανάγκη δικαστικής προστασίας, ενώ εναρμονίζονται και με το σκοπό του νομοθέτη του άρθρου 29 του ν. 3994/2011 για επιτάχυνση και απλούστευση της πολιτικής δίκης (ΠΠρΑΘ 336/2013, ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρΛαρ 18/2016, ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρΧίου 92/2016, ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρΛαρ 47/2012, ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρΧαν 200/2011, ΝΟΜΟΣ, ΕιρΑΘ 84/2013, ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση η κρινόμενη ανακοπή κατά της με αριθμό .../2015 διαταγής πληρωμής της Δικαστή αυτού του Δικαστηρίου ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα δεδομένου ότι η ανακοπτόμενη επιδόθηκε στον πρώτο των ανακοπτόντων την 24η/11/2015 (ιδ. τη με αριθμό ...24-11-2015 έκθεση της

δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Λαμίας Φωτεινής Ευθυμίου, την οποία προσκομίζει και επικαλείται ο καθ' ου η ανακοπή) και στη δεύτερη εξ αυτών την 24η/11/2015 (ιδ. τη με αριθμό ...-11-2015 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Λαμίας Φωτεινής Ευθυμίου, την οποία προσκομίζει και επικαλείται ο καθ' ου η ανακοπή) και η άσκηση της κατατεθείσας την 11η/12/2015 ανακοπής ολοκληρώθηκε με επίδοση του δικογράφου στον καθ' ου η ανακοπή την 14η/12/2015 (ιδ. την επί του επιδοθέντος αντιγράφου του δικογράφου σφραγίδα του επιδόσαντος δικαστικού επιμελητή, το οποίο - αντίγραφο - προσκομίζει και επικαλείται ο καθ' ου η ανακοπή) και συνεπώς έχει ασκηθεί εντός της κατ' άρθρο 632 παρ. 1 εδ. 1 ΚΠολΔ (όπως ίσχυε πριν από το ν. 4335/2015) προθεσμίας των δεκαπέντε εργασίμων ημερών από την επίδοση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής. Περαιτέρω, αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τη διαδικασία των πιστωτικών τίτλων (άρθρα 635 επ. ΚΠολΔ, όπως ίσχυαν πριν από το ν. 4335/2015). Εξάλλου, κατά την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της κρινόμενης ανακοπής της 11ης/5/2016, κατά την οποία οι ανακόπτοντες, οι οποίοι επέσπευσαν τη συζήτησή της κατά τη δικάσιμο αυτή (11/5/2016), παραστάθηκαν δια της πληρεξούσιας τους δικηγόρου Λαμπρινής Γερονικολού, η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 25ης/1/2017. Κατά τη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία οι ανακόπτοντες παραστάθηκαν δια της πληρεξούσιας τους δικηγόρου Λαμπρινής Γερονικολού, η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας (10/5/2017). Κατά την τελευταία αυτή δικάσιμο οι ανακόπτοντες δεν εμφανίσθηκαν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου και δεν έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης. Επομένως, οι ανακόπτοντες πρέπει να δικασθούν ερήμην, αφού η αναβολή της υπόθεσης με την παρουσία της πληρεξούσιας δικηγόρου τους ισοδυναμεί με κλήτευσή τους σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 310 παρ. 2 ΚΠολΔ. Κατά συνέπεια, λόγω της ερημοδικίας του πρώτου των ανακοπτόντων πρέπει να απορριφθεί η ανακοπή ως ουσία αβάσιμη και να επικυρωθεί η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στη μείζονα σκέψη της παρούσας (άρθρα 272 και 591 παρ. 1 του ΚΠολΔ, όπως ίσχυαν πριν από το ν. 4335/2015). Ωστόσο, ως προς τη δεύτερη των ανακοπτόντων η υπό κρίση ανακοπή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, διότι από την επισκόπηση του δικογράφου της ανακοπής προέκυψε ότι, αν και αυτό υπογράφηκε και από τους δύο ανακόπτοντες, κατατέθηκε μόνο από τον πρώτο ανακόπτοντα. Κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος οι ανακόπτοντες πρέπει να καταδικασθούν στην πληρωμή της δικαστικής δαπάνης του καθ' ου η ανακοπή λόγω της ήττας τους (άρθρα 176 και 591 παρ.1 ΚΠολΔ) κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Τέλος, παράβολο ανακοπής ερημοδικίας δεν ορίζεται, διότι κατά της παρούσας δεν επιτρέπεται η άσκηση του σχετικού ένδικου μέσου (άρθρο 644 ΚΠολΔ, όπως ίσχυε πριν από το ν. 4335/2015).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην των ανακοπτόντων.

Απορρίπτει την ανακοπή.

Επικυρώνει τη με αριθμό .../2015 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Δικαστηρίου αυτού.

Καταδικάζει τους ανακόπτοντες στη δικαστική δαπάνη του καθ' ου η ανακοπή, την οποία ορίζει στο ποσό των εκατόν ενενήντα (190,00) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αταλάντη σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του την 14η Ιουλίου 2017